

lesarabrøv

Okkurt annað

Aftan á tað ógagnliga kjakið í bløðunum um ein vissan prest úr Húna-landi, fer undirritaði at koma við onkrum meir viðkomandi sum t.d. í-búðarviðurskiptini í Havn.

Føroyingurin er sannur mannavinur, ikki hevur ligið til hansara at drepa og myrða, nei sanniliga. Nú hoyrist, at sjálvt djórini fáa lut í hesi yvirfløð av góðsku, tey verða tikin heim við, um tey rekast á gøtuni og verða varisliga lögð í bakarovnin. Gud skal vita, at tað er meir enn tað, ið vit húsaleysu kunnu droyma um — tikin upp á gøtuni? Ikki so frægt.

Borgarstjórin í Havn sýnist ikki at minnst meir enn 4 mánaðar í senn. Løtu áðrenn valúrslitið til býráðið varð kunngjørt, hevði Árni Ab-salonsen, útvarpsmaður, eina viðtalu við P. Christ-ansen, býráðsformann, um hvat ið lá býráðnum næst at hjartanum til at fara í holt við aftan á val-ið. Petur Christiansen svaraði, at íbúðarspurn-ingurin var avgjørt tað fyrsta, ið farast mátti undir at loysa. Stór orð. Fýra mánaðar seinni hevði Kristianna Jespersen, út-varpskvinna, eitt prát við henda sama mannin við teimum stóru orðunum um júst sama evnið. Ein mátti sanniliga taka seg saman, tí hetta var hin sami maðurin, um enn við øðrum orðum. Nú var einki tos um átrokandi spurningar, men um frekar samfelagsborgarar, sum loyvdur sær at seta so frek krøv sum at fáa tak yvir høvðið. Og nú hevur hann gjørt tað bragðið at nokta øllum vanlig man-narættindi tey fyrstu fimm árin, ein býr í Tórshavnar kommunu — hevði

Carter vitað. Heilásvinn kann hann ikki hava, tí hann minnst mangt annað, eftir er bert, at hann má vera orðloysingur. Orðloysingur við mangari vanlagnu sum fylgju! Borgarstjórin kann ikki vera einsamallur um tann ljóta politikk, ið býráðið førir, restin kann ikki vera stórt mætari, tí har er ongin skái heldur. Tá ið teir sjálvir ikki kunnu koma til nakað veruligt í býráðnum, er ein noyddur at geva teimum eitt upp-skot:

Føroya Løgting sam-tykti 1970, at eingin her-megi ella nakað tilknýti til nakra slíka skuldi vera í landinum. Teir, ið skuldu tikið sær hetta at sær, lótu-ust ikki um vón. Her er meint við stóðina í Mjør-kadali (NATO) og Mari-estationen, tó at tað er hernaðarligur munur á hesum báðum. Tað minsta ein má leggja sum treyt, er at NATO ella danski herurin røkir tann íbúðar-tørv, ið herav stendst.

Tí, vit sum hava verið í »bransjun« í nøkur ár, kenna væl til tann ágang, ið hesi fólk eru orsök til á íbúðarmarknaðinum. Í seinastuni hevur ljóðað, at býráðið røkir landsarbeiði á sociala økinum. Í staðin fyri at seta hesa ólukku fimmáraætlanina í verk, skuldu tit kravt av Lands-stýrinum, at teir bygdu í-búðir til tey fólk, ið koma til Havnar at arbeiða hjá landsumsitingini. Og til síðst, at bygd vórðu kolegir til allar skúlar, privatar eins og almennar. Leggji sum treyt, at hós-kandi tal av íbúðum verða bygdar, tá nakað verður gjørt, sum dregur fólk til hovuðsstaðin.

Tíverri, tað er ikki lagn, tá sagt verður, at Tórshavnar býráð er asocialt.

Teir kasta milliónir higar og hagar, men at taka í-búðarspurningin á dags-skránna, so eiðasort. Nú um dagarnar frættist, at býráðið hevði samtykt gerð av smábátahavn, tí, sum tikið varð til, tað er so vakurt við eini slíkari. Skilið nýttist ikki at fáast skorið út í papp, hvør ið hevur ráð at keypa, og hvør hevur tíð at brúka hesar smábátarnar, teir eru í Havnini nevniliga vorðir eitt statussymbol fyri teir meir mentu.

Alt gott um svimjihell-ina, tit ætla at byggja, men tær 30 milliónirnar, ið henda fer at kosta, hevði gingið øllum íbúðar-tørvinum í Havnini á mæti.

Húna-landspresturin fekk mangan hampa mannin at taka til pennin. Takið nú til pennin og vísið tykkara næstakær-leika. Fyrst hava tit lonir í tí verðsliga og síðan tráa tit eftir einari ævigari í-búð. At onnur hava hvørki, liggur sekin á.

Ht ★★★ Er munur á?

FJÚRTANDI skrivar her-fyri við feitari skrift um Løgtingið, sum byggir ólógligt.

Sjálvsagt skal øll bygg-ing fara lógliga fram, men so skal tað vera eins fyri øll.

Hví skal Løgtingið set-að øðrvisi enn onnur, tá tað snýr seg um bygging, tá tey, sum byggja um ikki so langt frá lögting-inum, ikki fáa nakra fyri-skipan um at halda lógir?

Tað sigst, at ein umfat-andi umbygging fer fram í Sverrigøtu, har fyrr var kirkja og nú skal vera bókaðøða. Hvat okkara fólk sigur til, at man brúkar kirkju til slíkt er eitt, men hevur býráðið givið

Nú ein dagin las eg eina sera áhugaverða grein í mánaðarblaðnum Magn um viðurskiptini norðuri í Múla.

Tað kann ikki sigast annað, enn at tað stoytti meg at lesa um tey viður-skiptini, tey seks fólkinu mugu liva við í 1977 — í atomeldini.

Men tað, sum undraði meg mest, vóru orðini hjá D. P. Danielsen, lands-stýrismanni í landbúnaði og í vega- og havnamál-um, seinast í greinin.

Blaðið hevur vent sær til hansara og spurt, um nakrar ætlanir eru at knýta Múla upp í vega-netið. Her skal líka skjótast inn, at kommunustýr-ið fleiri ferðir hevur søkt um stuðning til veg.

Landsstýrismaðurin sigur, at ongar ætlanir eru fyri hetta figgjarárið, men so sigur hann, at tað er klárt, at kommunustýrið søkir um stuðning, men at

tað gera so nógv onnur eisini.

Er hetta rætt refererað, so undrist eg stórliga. Spurningurin er veruliga, um Múli sum bygd doyri út í ár ella næsta ár. Yngsti maðurin er 75 ár. Lendingarviðurskiptini eru heldur ikki ov góð, so tað er ikki lætt hjá teim-um seks at búleikast, men tó kunnu tey lata dagliga ikki so lítið av mjólk til Klaksvíkar.

Varð ein vegur gjørdur, sum ferdi við sær, at ný-mótans landbúnaðartól kundu takast í brúk, kun-di landbúnaðarframleiðsl-anuttan iva fleirfaldast.

Spurningurin er tí ikki, um vit hava ráð til at gera ein slíkan veg. Spurning-urin er um vit hava ráð til at lata vera. Eru fólkin,

sum eftir eru, fyrst flutt, flytur neyvan nakar aftur. Av frásøgnini framgongur annars, at tað eru fólk, sum eru áhugað at flyta til Múlar, um vegasamband verður við Norðdeipil.

Tað er mangastaðni í Føroyum, at vegirnir vera breiðkaðir so mikið nógv, at tað er óneyðugt. So heldur brúka nakrar milli-ónir til ein veg millum Norðdeipil og Múla. Longdin er bert fyra fjórð-ingar og sagt verður, at lendið er gott.

Eg spyrji bara, um javnaðarumboðini í lands-stýrinum finna seg í slík-um úttalils frá einum øðrum landsstýrismanni, sum enn tá er landbúnað-arráðharri?

Áhugaður í landbúnaði

★★★

Ikki eitt lunkað, men eitt viðkomandi blað

Magnus Dam Jacobsen skrivar nýliga í einum av sinum dagbókabrotum, at Sosialurinn er eitt »lunkað« blað. Sjálv haldi eg ikki, at Magnus hevur rætt, men kanska at út-gevarin av blaðnum, Fø-oya Javnaðarflokkur, er eitt sindur »lunkaður« ella ullintur og at tað viðhvørt skínur ígjøgnum, men tað er ein annar spurningur.

Harafturimóti haldi eg, at Sosialurinn er eitt við-komandi og samfelagsre-levant blað. Tað hevur havt eina kvalitativa framgongd tey síðstu árin og er í dag sera fjølbroytt. Her hugsi eg bæði um tíð-indaflutningin, ummælini og kjaktifarið.

Serliga er kjaktifarið av stórum áhuga. Her hugsi eg m.a. um panel-greinarnar, har ein og hvør kann siga sine mein-ing, har enn so viðkom-andi stendur politiskt og trúarlíga. Tær flokspolit-isku viðmerkingarnar eru eisini stak áhugaverdar, men hvat um politikarar floksins eisini søgdu sina meining. Tær sakna vit mangan. Viðvíkjandi pa-nelgreinunum haldi eg, at blaðleiðslan kundi skipa fyri, at ein var í hvørjum blaði og ikki sum nú, bert leygardag. Tað hevði utt-an iva økt um áhugan.

Grundin til, at eg sigi blaðið vera viðkomandi, er

Framhald á síðu 11

MORRIS MASCOT

Morris Mascot er ein av teimum minstu og bilig-astu bilunum, sum eru á marknaðinum.

At bilurin er litil at siggja til er beint, men lutfallsliga er hann ógvu-liga rúmligur innan við góðum beinplássi.

Prisurin liggur frá 25.850,— til 31.500,— kr. og er hann tí ein av teim-um biligu bilunum. Ben-sinnýtslan er eisini ógvu-liga litil, heilt upp í 17

km/l um koyrt verður við hampuligari ferð.

Bilurin fæst við fleiri motorstøddum frá 850 ccm og upp til 1100 ccm. 1100 ccm útgávan eitur Morris Clubman og er eitt sindur dýrari enn hinir.

Parkeringstrupulleikar-nir eru kanska ikki so stórir, tá ein hevur ein litlan bil, og tí er altið lættari at finna eitt park-eringspláss t.d. í Havnini til ein bil sum hendan.

motor-teigurin

